

diari català

setmanari nacionalista

d'esquerra

LA LLEI DE CONTRACTES DE CONREU

Davant d'una nodridíssima concurrència que emplenava la sala d'actes del "Centre d'Unió Republicana" d'aquesta ciutat, va donar ahir la seva anunciada conferència el cap de la Minoria d'Esquerra al Parlament de la República i ex-ministre, senyor Miquel Santaló. Ràdio Girona, tenia instal·lat en l'escenari el seu microfon per tal de radiar les paraules del nostre benivolunt amic.

El senyor Camps i Arboix, president de la Junta política organitzadora de l'acte, féu la presentació del tema i de l'orador. Remarcà que aquell, ultra la seva actualitat, plantejava un problema polític, que per la seva significació i conseqüències produïa emoció i inquietud a la vegada. Féu un complet elogi del conferenciant remarcant la seva personalitat política. Digué que a la par el tema i el disserter, l'un prestigiava l'altre, donant relleu a l'acte i justificant l'espectació que havia desvetllat. Llargs aplaudiments aculliren aquestes paraules, que s'estronejaren amb l'ovació que acullí a Miquel Santaló. Aquest digué:

PARAULES PRELIMINARS

Ens trobem davant d'una escomesa seriosa contra les llibertats de Catalunya, organitzada pels que ho accepten tot en el terreny polític, menys els afanyos legítims de justícia i les realitzacions emancipadores que comporta, com un imperatiu, l'esperit de la República plasmat en la seva Constitució. La qüestió de competència legislativa entre el Govern de la República i el Govern autònom de Catalunya, plantejada amb motiu de la Llei de Contractes de Conreu, davant el Tribunal de Garanties pel Cap del Govern senyor Samper, coaccionat per les forces reaccionàries que el sostenen al banc blau, té una importància excepcional que explica i justifica sobrerament l'espectació i els comentaris que s'han produït arreu.

Aquesta importància no esdevé tan del contingut de la pròpia Llei de Contractes, com dels mòbils íntims que han inspirat la campanya en contra d'ella, les finalitats que amb aquesta campanya es persegueixen i les conseqüències que pot tenir. És precis posar-los de manifest, per tal de que cadascú pugui formular un judici seré sobre principis doctrinals en pugna, sobre els procediments emprats en la discussió, i sobre la conducta de certes forces polítiques en ordre als interessos peculiars de Catalunya i altres interessos generals de la República. Anem, aquest vespre, a intentar breument aquesta tasca, cenyint-nos al lloc i sense evocacions històriques evidentment importants però no absolutament necessàries.

LA REPÚBLICA I EL PROBLEMA DE LA TERRA A ESPANYA

Una de les reformes considerades com a més urgents a realitzar per la República, és la nova ordinació tot quant fa referència al règim de propietat i explotació de la terra. País eminentment agrícola, Espanya, amb una població rural que depassa el 65% de la totalitat, amb grans possibilitats d'augmentar els deu mil milions de pessetes de la producció o rendiment anyal, no podia negligir-se el portar al camp l'esperit de justícia que en molts ordres s'havia establert en la vida de treball de les ciutats, donant als camperols una garantia d'estabilitat i substraent-los d'un règim d'explotació i d'arbitrarietat de tipus feudal. A això va respondre, primer, l'Ordre del Ministeri de Justícia del 6 de maig del 1931 no autoritzant els comiats com no fos per manca de pagament; els Decrets autoritzant una revisió dels contractes d'arrendament fets i modificats des de l'any 1914, manifestament abusius, i per fi la Reforma Agrària, que afectava especialment als grans dominis latifundistes dels quals vivien una mena de

rentistes impúdics sense cap afecte ni preocupació per les explotacions, i una altra fauna de "señoritos", administradors i subarrendadors, que obligaven a treballar amb jornals de fam de 1'50 i 2 pessetes.

Amb aquestes mesures no quedava resolt el problema. Les primeres, eren excessivament fragmentàries i la virtualitat de la segona depenia del seu desenvolupament en ordre a cens, a contractes d'arrendament, rescat de béns comunals. El Ministeri d'Agricultura de la República havia iniciat aquesta tasca i havia redactat projectes importants la discussió dels quals va ajornar-se davant la prematura i lamentable dissolució de les Corts Constituents.

Mentrestant, a Catalunya, amb més sensibilitat i amb una visió més clara dels problemes agraris, es manifestà una voluntat més apremiant per la reforma i es creà una situació de fet que no podia perllongar-se. Era precis restablir, sobre noves bases, un estat de dret que fos garantia d'una convivència harmònica entre mesosers i propietaris, amb avantatge per uns i altres, per la pau pública i per l'economia del país, d'acord amb l'esperit de justícia que traspuava en tot el contingut de la Constitució Republicana i particularment en quant fa referència a l'economia en general i a l'explotació de la terra, en els articles 44, 46 i 47 on es diu en termes categòrics que "s'assegurará a tots els treballadors les condicions necessàries d'una existència digna" i que es "protegirá al camperol".

Aquí no podia ajornar-se més la tasca per a una solució. Qui havia de donar-la?

LES FACULTATS DE CATALUNYA AUTONOMA

El 15 de setembre de 1931, després de debats memorables, va aprovar-se, al Parlament de la República, l'Estatut de Catalunya a base del qual anem

estructurant la nova vida. El Govern primer i poc després el Parlament, no podien substraure's al problema viu i greu de la situació al camp. Podien jurídicament afrontar-la? Tenien facultats per intentar-la?

L'article 11 de l'Estatut diu, en termes ben clars, que correspon a Catalunya "la legislació exclusiva en matèria civil", o sigui la que regula entre altres qüestions, tota mena de contractes. És veritat que diu també "salvo lo dispuesto en el artículo 15, número 1.º de la Constitución". Aquesta excepció impideix que Catalunya legisli sobre "la forma del matrimoni, la ordinació de registres i hipoteques, les bases d'obligacions contractuals i la regulació dels estatuts personal, real i formal per tal de coordinar i resoldre els conflictes entre les legislacions civils d'Espanya."

Els contractes de conreu no s'es-

menten per res en les excepcions de l'article 15 de la Constitució, i són matèria de dret civil. Va entendre's, doncs, que entrava en les facultats de Catalunya legislar sobre la matèria, amb la llibertat que permetia l'article 19.º de la Constitució.

Amb aquests antecedents jurídics, polítics i socials, el Govern autònom, òrgan del Govern de la República, a premiada per una situació anàrquica en alguns indrets, va emprendre la iniciativa de la Llei de Contractes primer, amb caràcter transitori, i de la Llei de Contractes després, procedint amb la més absoluta lleialtat davant els compromisos contrats amb l'opinió pública i amb el més exquisit respecte als adversaris de la situació política. Sabia prou la importància excepcional del que projectava i la necessitat de que, per la seva major eficàcia, convenia sumar el màxim de voluntats i escoltar tota mena de parers.

Quina fou la seva conducta en la tramitació de la Llei? Acordada pel Govern, el Conseller de Justícia va encomanar l'estudi i la redacció d'un avant-projecte a la Comissió jurídica assessora, on hi ha representants tècnics de totes les ideologies, un d'ells el senyor Tries de Bes, que més tard signà la proposició al Parlament de la República per obligar al Govern que plantegés la qüestió de competència; l'avant-projecte, amb lleus modificacions, fou projecte de Govern i passà al Parlament el mes d'agost del 1933.

La Comissió de Justícia, integrada també per representants de tots els sectors del Parlament — l'Abadal — amb la manifestació reiterada del Govern de que no tenia un criteri tancat, de que acceptaria tot el que pogués millorar la Llei, va dictaminar primer i va començar-se la discussió.

En tot aquest procés de gestació no fou impugnat per ningú el dret o la competència de Catalunya per a legislar sobre aquesta matèria de dret civil. Ni a Catalunya ni a fora de Ca-

talunya. I la llei fou votada el 21 de març i promulgada el 12 d'abril d'aquest any.

¿Quan començà la creuada contra la Llei, que és contra l'Autonomia de Catalunya, i a discutir-se la competència del Govern i del Parlament?

Això és important, com ho és el conèixer el procés. Començà en vigílies de la seva aplicació.

El primer atac en forma excessivament burda, s'encarregà a una modesta Comissió de propietaris de Pobla de Montornès que va anar a Madrid per a demanar ajut a tots els caps de partits polítics que representen la monarquia o l'esperit anti-revolucionari. Després, un diputat radical, el senyor L'au, afanyós de clientela, adreçà un document al Govern dient que la Llei no és constitucional. A això segueix, d'una banda, una campanya de premsa des d'"El Noticiero" a Barcelona i "El Debate" a Madrid amb un llenguatge groller i injuriós pel Parlament català, fent-li de tornaveu "La Veu de Catalunya" sense escrúpols de cap mena, i d'altra banda un manifest d'algunes entitats econòmiques de Catalunya presidides per l'Institut agrícola de Sant Isidre, on després de culpar de desori a la República, considera antieconòmica la Llei de Contractes de Conreu. No era difícil endevinar a través d'aquestes espurnes de protesta i de les invitacions al Govern de la República per a què oposés obstacles a la viabilitat de la Llei del Parlament català, que hi havia alguna altra força maquiavèlica que donava alè a la campanya i que acudiria a la palestra, si era precis, per a dificultar l'obra autènticament republicana que feia el Govern de Catalunya amb un contrast manifest amb l'obra del Parlament de la República, dominada per l'antirevolució. Poc va tardar-se veure's en escena, a Barcelona mateix, al Cap de Renovació Espanyola, Antoni Golcochea, vertader director espiritual de l'Institut de Sant Isidre; el notari senyor Casanueva, lloc-tinent de Gil Robles, en el bloc de la CEDA, signant una proposició incidental al Parlament requerint al Govern per a què usés de la facultat que li atorga l'article 55 de la Llei del Tribunal de Garanties per a plantejar la qüestió de competència legislativa de les regions autònoms, i per fi Lliga Catalana amb una altra proposició incidental concebuda en iguals termes que la del senyor Casanueva, signada en primer lloc per Tries de Bes i per tots els seus diputats, excepte Soler de Sojo.

La discussió d'aquestes proposicions incidentals havien de discutir-se el dia dos d'aquest mes. Per tal de conèixer el pla del senyor President de la Cambra sobre la discussió i el pensament del Govern, visitarem personalment el primer i ens digué que s'havia rectificat l'ordre del dia ajornant la discussió perquè el Govern volia precisar més el seu criteri i que se'n avisaria oportunament. Nosaltres vam creure-ho de bona fe. Anans que l'avís, vam saber que el President del Govern havia acudit al Tribunal de Garanties. Subrepticament, treballant en les tenebres, sense donar la cara a la Cambra, Renovació, CEDA i Lliga Catalana s'havien servit altra vegada del Govern per a crear, almenys, un problema greu a la República i atacar la nostra autonomia. No sorprendrà a ningú l'actitud de les dues primeres forces polítiques; la de Lliga Catalana, estem segurs que indignarà a tot català que no sigui subjugat per ella, i farà enrogir de vergonya a tots els altres en considerar la deslleialtat dels que s'han passat la vida parlant de l'autonomia de Catalunya, per a agredir-la covardament des de fora de casa nostra.

Es aquesta una tàctica característica de tots aquells a qui repugna la sobirania del poble quan aquesta no es manifesta de conformitat als afanyos, sotmetent-se incondicionalment als seus desitjos d'estimar com

ATAC A FONDS

El grotesc govern Samper, segona edició corregida i augmentada del desgraciat govern del senyor Lerroux, seguint la política pacificadora de l'ex-incendiari del Paral·lel i ex-violador de novícies, ha presentat al Tribunal de Garanties Constitucionals (institució que actualment té molt de tribunal i molt poques garanties i menys constitucionals) un recurs contra la Llei de Contractes de Conreu, aprovada pel Parlament autònom de Catalunya.

Aquest atac a fons, despietat, maquiavèlicament combinat entre els eterns enemics de fora Catalunya, els quals han aprofitat totes les avinenteses per a ferir de mort els sentiments més íntims i sagrats del nostre poble i aquells altres, catalans renegats i traïdors que han fet servir l'ideal d'alliberació nacional per encimbellar-se i aconseguir els seus fins egoistes i particulars, no ha d'estranyar a ningú; fa molt temps que a Catalunya els coneixem i sabem del que són capaços. Com sabem també del que són capaços aquells que com el senyor Samper i el senyor Lerroux, malgrat pertànyer a un partit que es diu autonomista, demostren, amb els seus actes, desconeixer l'alta valor d'aquesta paraula.

L'investida, com ja deixem apuntat, no ens ha sorprès; l'esperàvem. Després de la magna manifestació anti-feixista del dia 29, els servidors i lacais de Gil Robles i de la companyia de Jesús,

no podien restar inactius. L'actual govern republicà (?) no podia consentir de cap de les maneres, que uns centenars de milers de ciutadans, arborats d'entusiasme, fessin públicament professió de fe republicana i esquerrista.

Però aquesta gent, cega o ensuperbida, no ha sabut adonar-se que jugar amb foc és altament perillós. I l'Estatut de Catalunya, és flama roenta que crema en el cor de tots els catalans; és, ensems, foguera de promeses idealistes convertides, algunes d'elles en esplendoroses realitats.

Catalunya ha manifestat ja diverses vegades quin era el seu desig, el seu pensament i el seu anhel. Ho va dir darrerament en la seva superba contesta a la ridículament grotesca movilització gil-roblesca. I Catalunya no cedirà ni un pam. Ni un. A despit dels enemics de tota mena de llibertats que són els més aferrissats enemics de la Catalunya liberal, progressiva i humana; a despit dels Judes, nascut accidentalment a la nostra terra, però bords del sentiment de pàtria; a despit de tots els entrebancs, de totes les coaccions i de totes les amenaces. Que l'estel solitari dels tros blau de la nostra bandera, tan pot ésser far i guia per ensenyar el camí del recobriment nacional a les demés terres germanes d'Ibèria, com claror esplendorosa d'una Catalunya completament redimida.

un patrimoni l'obra de govern. No oblidem com blasfemaven de l'Ordre públic i fa ben poc hem vist com es demanava que les mesures del Govern de la República per assegurar la collita, es fessin extensives a Catalunya. La seva ambició política, la seva orientació, la seva tàctica, els mena a dir seguidament:

—Autonomia, si; posant-la a les nostres mans, dirigint-la o controlant-la nosaltres. Foment de la riquesa a Catalunya, si; sempre que sigui en millor profit directe nostre; Ordre públic, si, amb tal de que estigui al servei dels nostres interessos. I per contra, en el que comentem avui: Llei de Contractes de Conreu, no, perquè minva la nostra hegemonia en el camp, perquè redueix els nostres privilegis. Heus ací el vertader sentit de tot el que passa, la verdadera significació política que cal comentar amb més extensió.

LA IMPUGNACIÓ DE LA LLEI I LA QÜESTIÓ DE COMPETÈNCIA

Clar està que aquesta raó capdal de la campanya la dissimulen tan com poden; però és precis ésser orb per no descobrir-la. La impugnació de la llei i la raó que donen per dissimular la seva gosadia, és feta en els següents termes:

Diuen que la Llei no és justa, perquè merma els drets del propietari. No és així, car no minva cap dret essencial. Redimeix al camperol de la seva dependència moral; el treu del perill de l'arbitrarietat; el fa pagar el que pertoca segons el valor de la finca.

Diuen que la Llei no és econòmica. Al contrari, és un estímul per al treball i per a millorar l'exploitació i la finca; fomenta l'estalvi, que és una virtut típicament catalana.

Diuen que la Llei no és constitucional. Ho diuen els que no van votar la Constitució i que han fet possible el conculcar-la amb la llei d'amnistia i els havens del clergat.

La "Lliga" diu que els parlamentaris d'Esquerra s'ostentaven en la base 22 de la Llei de Reforma Agrària que aquesta regis en tot el territori de la República. És natural que així fos, puix que aleshores no s'havia aprovat l'Estatut i no era cosa de perdre les possibles aventures que aquella llei tingués pels camperols, però sense que fos en detriment de les facultats que l'Estatut, després, pogués legislar sobre la matèria d'acord amb les atribucions que el règim estatutari li pogués assignar.

Dir altrament, seria posar als ulls del poble la misèria de la seva ànima corrompuda per un egoisme primari, antimaterial i inhumà.

I anem a acabar. Contra els preceptes d'una Llei, pot recorre tot ciutadà si per considerar-la anticonstitucional, lesiona els seus drets. Per a plantejar la qüestió de competència legislativa està autoritzat el Govern de la República. En un cas i altre, la decisió del Tribunal de Garanties té efectes ben diferents.

Estem, en ordre a la Llei de Conreus, en el segon cas. La qüestió de competència s'ha plantejat fora del termini de 20 dies que assenyalava la Llei i que ha permès al Govern català de posar-la en vigor. Així i tot cal esperar el fall del Tribunal, que suposem tindrà en compte la Constitució, l'Estatut i la realitat a Catalunya, i després la paraula del Govern de Catalunya, del Parlament català i del poble de Catalunya, que vol viure en pau però, com tantes vegades ha dit l'honorable President, dins un règim de llibertat i de justícia.

Nosaltres, per ara tenim fe, en tots aquests òrgans i amb l'opinió esquerrana de fora de Catalunya, que sap la força del nostre baluart per a la defensa de la República.

La reacció té hegemonia en el Parlament espanyol; fa pesar-la sobre el Govern. Queda fora de la seva acció nefasta, Catalunya, que amb sentit d'ampla generositat vol superar-se i ajudar als altres pobles d'Ibèria a sortir del colapse que l'ofega. Alerta tots i a treballar per la dignitat pròpia i pel pervindre de les generacions futures.

Què pot passar ara? Manca el fall del Tribunal que nosaltres creiem serà de justícia. Però si així no fos, encara ens queda el fall del poble, poder suprem en una democràcia.

PARAULES DE COMIAT

En acabar el conferenciant la seva notable dissertació, una ovació im-

L'hora actual

L'actualitat política espanyola posa novament de relleu l'importància que va adquirir Catalunya mercès al seu estatut d'autonomia.

Més que la labor legislativa de les Corts espanyoles, l'opinió comenta i posa de relleu la vida política catalana. No són pas els temes discutits dels que deguin, però, enorgullir-nos, doncs, més aviat ens són desagradables, ja que demostren la inferioritat de Catalunya en relació als seus desitjos d'una llibertat ecuanime en relació a les seves manifestacions vitals.

Per de prompte, hem d'assenyalar l'intent del Govern espanyol de nomenar un Inspector del Treball que controli en nom del Govern central l'execució de les lleis socials per part del Govern de Catalunya, com si la seva actuació óen aquest sentit pogués pecar de manca d'equanimitat o d'un desco-neixement de la seva missió en referència al sconflictes del treball que puguin presentar-se a casa nostra, que, d'existir, sempre serà menor del que forçosament tindrien des de Madrid de les coses catalanes.

Segonament hi ha l'indicació del Govern central respecte el nomenament per part de la Generalitat de procuradors o fiscals municipals, que sembla es vol discutir baix la suposició de que el Govern de Catalunya ultrapassa els drets que l'Estatut li assenyalava en relació a l'Administració de Justícia. I si bé és veritat que l'Estatut és deficitari en aquest sentit, per tal que l'acció fiscal queda representada pel Govern central, aquesta acció fiscal no deu de passar les Audiències, doncs la justícia municipal queda de dret i de fet impossible d'actuar si els nomenaments dels jutjes han de venir de Madrid estant. Aquesta conculcació de l'efectivitat de la justícia, donaria lloc a unes intromissions i a un caciquisme que el sentit polític i liberal de Catalunya repudiada inexorablement.

Hi ha la qüestió, també, de la immunitat parlamentària dels diputats al Parlament de Catalunya. El sol fet de que el Tribunal de Garanties hagi de dilucidar una qüestió de sentit comú, — ja que sense immunitat parlamentària no hi ha Parlament — ofèn i molesta la representació de Catalunya, que sense aquest atribut d'independència mental i fiscalitzadora no podria portar dignament el seu comès a noble destinació.

I, finalment, la denúncia del Govern de Madrid al susdit Tribunal per suposada anticonstitucionalitat o invasió de funcions legislatives de la llei de Contractes de Conreu, la més important i trascendental que ha votat el Parlament de Catalunya. Val a dir que l'actitud adoptada pel Govern de Madrid, ha estat a conseqüència de les maniobres de Lliga Catalana, que en

ment ofegà les seves paraules finals, com les havia interromput la concurrència en nombrosos passatges del seu discurs amb càlids aplaudiments, expressius de l'entusiasme dels assistents a l'acte.

El senyor Camps i Arboix, clogué el mateix amb paraules de gratitud per l'atenció prestada, feta extensiva als oients invisibles a través de les ondes de l'èter; de gratitud per les facilitats donades per la difusió de la conferència per part de Ràdio Girona, E. A. J. 38 i de gratitud pel conferenciant i la seva mestriosa actuació. Digué que com a conclusió calia afirmar que davant del ritme del món en marxa vers solucions de llibertat i de justícia indefinida, solament podem portar el progrés i la pacificació anhelades les solucions que patrocinem els partits i les ideologies d'esquerra i que per contra les que patrocina la reacció, lluny de pacificar, provoquen una major discòrdia i encenen com mai la batalla de les passions desfermades. Dites aquestes paraules donà l'acte per acabat.

esdevenir amb aquest sol fet en pecat de traïció a Catalunya la fa rebutjable al sentiment i esperit del poble català. Per mesquins egoismes, per interessos dubtosos, per afany malaltís de sadisme, la Lliga Catalana ha fet que el Govern denunciés una Llei sortida de la voluntat representativa del poble català, en la funció més alta i més suprema del seu Parlament.

Tota la catalanitat de que feien gala els seus prohoms, tots aquells trenta anys de catalanisme tan pregonats pels homes de la Lliga, han quedat arran de terra per la insolvència patriòtica que representa delatar la llei de Contractes de Conreu. Aquesta actuació no la oblidarà mai més Catalunya, perquè és una ofensa innoble a la nostra Pàtria, i perquè posa de manifest tota la buidor patriòtica d'aquella gent que es diuen catalanistes i republicans.

Per altra banda, els homes de la Lliga, en obrar tal com han fet, posen de relleu el pessimisme del seu partit. Si la Lliga es considerés prou forta dintre Catalunya per aspirar a una majoria representativa quan degui renovar-se el Parlament, sapiguent com sap que una llei pot ésser modificada o anul·lada per una altra, no hauria caigut en la vilesa antipatriòtica d'anar contra Catalunya de la manera basta i grollera que ho ha fet.

El catalanisme, sentiment i actuació de liberalisme i democràcia, a Catalunya no més té ja un sentit: el sentit de l'Esquerra Republicana, que se l'intensifica per tal d'assimilar el que ha deixat, en penyora de egoismes burgesos, la Lliga Catalana als peus del Govern de Madrid i de les dretes espanyoles.

Lluís Prunés, autoritat republicana

En aquests moments de vacil·lacions, de dubtes i de temences, és amb veritable satisfacció que, nosaltres, republicans i esquerristes, remarquem la tasca admirable que en la Comissaria d'Ordre Públic avui, com abans en l'antic Govern Civil, ve acomplint aquest ciutadà digníssim que és Lluís Prunés. Ell ha sabut agermanar tothora, la seriositat i imparcialitat que el càrrec requeria, amb els seus deures de bon republicà, vetllant pel prestigi de l'Autoritat i procurant que aquesta no sigui mai conculcada ni escarnida.

En el darrer conflicte plantejat per la Federació de patrons flequers, augmentant el preu del pa, sense el permís indispensable de la Junta Reguladora, ha palesat novament el seu tremp de governant, fent retornar als viarans de la legalitat, a aquells elements que, en superbits, volien fer cas omís de la llei, malgrat que l'opinió pública, no acostumada a que l'autoritat vetllés pels seus interessos, no ha sabut reaccionar a temps, demostrant la seva adhesió i la seva conformitat a l'actuació serena i justa del senyor Comissari.

Aquesta tasca noble, dignificadora, ha desvetllat mantes vegades les ires

de les plomes mercenàries de la premsa dretana, que, amb el llenguatge propi dels estúpids i dels impotents, han intentat embrutir, difamant-lo, el nom del senyor Lluís Prunés. Contra aquest procediment vil i repugnant, la veu dels republicans gironins ha d'aixecar-se plena de noble indignació, proclamant la seva identificació, total i absoluta amb la persona i la tasca del bon amic i ferm republicà, proclamant ensems que si callàvem no era perquè ens trobéssim allunyats d'ell, sinó perquè consideràvem massa enlairada la figura del senyor Lluís Prunés perquè li arribessin els esquitxos de les escopinades verinoses dels reptils reaccionaris.

El Comitè polític local del P. R. F. N. de les comarques gironines i la Junta del Centre d'Unió Republicana demostraran dintre poc temps, públicament, en un acte d'homenatge, la seva gratitud al senyor Comissari d'Ordre Públic, per la seva tasca justa, enèrgica i fonament republicana.

ESPORTIVES

Girona F. C., 8. — Iluro de Mataró, 0

El partit que va jugar-se ahir en el camp local, entre l'Iluro de Mataró i el Girona va donar un esclatant triomf al nostre equip, que baté el seu adversari per vuit gols a cap.

La primera part sigué força animada, degut a l'empenta de la davantera local, que tingué un dia de "xutera", com feia temps no l'havíem vist. La segona, degut al fort score aconseguit al primer temps i al cansament d'algun jugador, degut al ràpid tren en què es jugaren els primers quaranta cinc minuts, baixà notablement la qualitat del joc.

L'Iluro se'ns presentà molt canviat des de l'última visita. Ja no és aquell equip que es féu temible en el campionat de la Segona Preferent ni de la Promoció, equip que féu passar molts mals moments al Girona, com tothom recordarà perfectament. Influi a la seva pobra actuació els reservistes que presentà.

De l'equip foraster sobresortí la bona actuació del porter Ortega, molt jove i ja un excel·lent element, tot i els vuit gols que li marcaren. Després d'ell, el mig centre, Mariages, incansable i sense perdre la moral.

El Girona no tingué contrari en cap moment i podia molt bé haver marcat uns quants gols més. Van debutar, Francàs, ex-porter del "Júpiter", que per les poques vegades que entrà en joc no es pot jutjar; Ferrández, mig-centre, que no és ni de bon tros el que necessita el Girona; Bramon, del "Banyoles", interior esquerra, molt jove i valent, bregant moltíssim a la primera part, baixant el seu joc a la segona, degut a l'esforç efectuat.

També va jugar Torredelot, del "València", germà del nostre defensa. Actua d'interior, quan el seu joc és d'extrem, demostrant no obstant ésser un bon jugador. Cal agrair la seva deferència en actuar desinteressadament en aquest partit.

Els demés compliren a bastament el seu comès i cal destacar que Balmaña actuà de davanter centre i que

BREVIARI

A l'Ajuntament de Girona, existeix el costum, d'un quant temps ençà, d'anunciar a una pissarra posada a l'efecte, els lleters que han estat penyorats amb motiu d'expendre llet adulterada.

Ara bé; fa pocs dies s'imposà una d'aquestes penyores a un significat element lliguer... i no es consignà a l'esmentada pissarra!

Podríem saber a què obeeix aquesta diferenciació de tractes que es ve observant des de què regenta la ciutat la genteta de la Lliga?

Ha estat nomenat el nostre bon amic i col·laborador Josep M. Corredor per a exercir, en caràcter de propietat, el càrrec de Professor de l'Escola Nacional del veí poble de Celrà.

No cal dir com ens alegrem d'aquest nomenament que ens proporcionarà l'avinentesa de poder-lo tenir novament entre nosaltres, després de la seva estada a la capital de la República.

Ha causat favorable impressió en l'opinió popular la solució donada al seriós conflicte dels forners, plantejat amb motiu de l'augment del pa.

És amb veritable satisfacció que ho constatem, puix això ens demostra una vegada més que amb una autoritat solent no són possibles els intents de perturbació de la vida ciutadana.

La nostra més cordial enhorabona al senyor Comissari d'Ordre Públic.

A remarcar la solitud en què han quedat els prohoms de Lliga Catalana amb motiu de les dues notes fetes

públiques pels Partits d'Unió Democràtica de Catalunya i Partit Nacionalista Català, condemnant l'actitud suïcida que han pres respecte el recurs presentat contra la llei de contractes de conreus, elaborada pel Parlament Català, al Tribunal de Garanties Constitucionals.

Senyor Alcalde: Seria convenient reemprendre una campanya pro-catalanització de rètols de la nostra ciutat.

És cosa de mala vista i que diu molt poc de la catalanitat d'aquesta urb que precisament en entrar a Girona per la part de Barcelona ens trobem encara amb un gran cartell que diu: "Garage Adroher Hermanos", i que abans ens trobem en un important taller de fundició en plena carretera de Barcelona un altre que diu: "Para encargos al despacho. — T. S. y C."

Sembla que encara que els senyors de Lliga Catalana no creguin amb totes les lleis sortides del Parlament Català, almenys tenen, o creiem haurien de tenir, el deure de protegir la nostra parla.

També aquesta queixa es fa extensiva a la Directiva del Girona F. C., doncs causà un pèssim efecte que la pissarra que anunciava l'aliniaió del jugador Torredelot, el·lement català, fos escrita en castellà.

Dies passats traspasà en aquesta ciutat, víctima d'un accident automobilístic, el pare dels nostres companys i amics Lluís i Joaquim Morillo.

L'enterrament es veié molt concorregut, prova de l'estima que tenen a la nostra ciutat els germans Morillo.

La Redacció d'ACCIO CIUTADANA s'associa fervorosament al condol.

J. Balaguer i Tort
ADVOCAT
Carrer Progrés, 12-1.er 1.
GIRONA
Teléfono núm. 155

- CALÇATS -
MALARET
Vendes al engrós i detall
RAMBLA LLIBERTAT, 5
GIRONA

ESMOLAMENT DE NAVALLES A LA PERFECCIÓ
Vendes de tota mena d'articles propis per Barberia. Gavieria fina. - Gran assortit en Perfumeria.
Josep Serra
ARGENTERIA, 10
GIRONA

CAFÈS
Cornellà
S. GRES EMPAQUETATS
TELÉFON, 321
GIRONA

ORQUESTINA
NEW-JAZZ-BABY
PRIMERA CATEGORIA
ORIGINAL I MODERN
REPERTORI-BALLABLES
NACIONALS I
ESTRANGERS
Per a contractes, **CELS FERRER**
C. St. Feliu, 19 — GIRONA

en aquest nou lloc tingué una actuació ben reeixida.
L'àrbitre no tingué dificultats i complí.
Els equips eren els següents:
"Iluro": Ortega, Llopert, Julio, Terra, Mariages, Güell, Ors, Gregori, Judici, Balada i Puyol.
"Girona": Francàs, Farró, Torredelot, Tries, Fernández, Serrats, Ferrer, Torredelot II, Balmanya, Bramon i Pagès.

Podem assegurar que a més de les proves de jugadors efectuades ahir, en seguiran d'altres per iniciativa de l'entrenador del "Girona". Dintre breus dies s'efectuarà la del mig centre de la "U. E. Arenys" i la d'altres jugadors d'equips modestos.

Abans del partit "Girona-Iluro" es jugà el segon encontre del campionat infantil que es ve celebrant en aquesta ciutat entre els equips "Joventut Esportiva Independència" contra "Olimpic F. C."
Va vèncer l'equip que demostrà una tècnica, un coneixement de joc i un acoplament que ja voldrien molts equips "professionals" per a ells; aquest equip, netament infantil, fou el "J. E. Independència" que guanyà per 4 gols a 1.

El públic quedà admirat de la manera precisa i bonica del joc d'aquest equip, destapant-se alguns d'ells com a probables "asos" de la pilota. Sabem per confidències segures que aquest equip té algun protestor i preparador que cuiden molt bé l'estat físic i de l'entrenament d'aquests petits jugadors cosa que diu molt a favor de l'esportivitat d'aquests senyors i que els aficionats al futbol tenen d'agrair, perquè això solament representa una preparació per demà tenir a Girona un estol de jugadors de casa nostra, que a fi de comptes són els que defensen amb més braó i sinceritat les lluites esportives en nom de la nostra ciutat.

També ens assabentarem que tots els equips infantils que vulguin prendre part en aquest torneig encara poden incriure's, doncs l'entrenador Zabala ha donat un altre plaç de lliure inscripció pels que no ho haguessin fet.
L'equip guanyador estava compost de: Caballé, Frigola, Bosch I, Colomer, Masó, Boc, Fornells, Xandri, Ferrer, Bosch II, Segura.

Segueix l'actiu entrenament de l'equip gironí que concurrirà a la Volta Ciclista a Catalunya, format per Viader, Varderi i Bellmàs. En aquests entrenaments demostren trobar-se en una bona forma, precursora d'una excel·lent actuació en la susdita carrera.
Preguem a tothom que s'apressi a omplir els butlletins que s'han repartit per la subscripció per sufragar les despeses d'aquests braus corredors. Segons referències seran acompanyats o seguits per un taxi d'aficionats i un motorista que tots junts procuraran que no falti res als corredors gironins.

El pròxim diumenge i dilluns, l'equip del "Girona", es traslladarà a Tàrraga a jugar dos partits en aquella ciutat.
Pel diumenge, en el nostre camp està anunciat l'encontre "Port-Bou-Girona (B)".

CORNER

comarques

Caldes de Malavella

Pel Centre Econòmic diuen...
...Que en Lluís Diuemenjó, l'elegant cap de la mionria de Lliga està molt enfadat.
...Que és degut a què el Trapacer el va fer sortir la setmana passada en la seva secció.
...Que per això no s'ha d'enfadar.
...Que és necessari que el Centre Cultural d'Esquerra Catalana el va expulsar del seu si degut a la seva informalitat.

...Que en Lluís et és massa gran i ocupa un càrrec d'importància per dedicar-se a provar la seva força en els pals indicadors de la Vila.
...Que en Tauler té demanat un permís per a restaurar la façana.
...Que per a restaurar-la, com que hi ha una aliniació, ha de fer-se enrera.
...Que a veure si es compliran les ordenances.
...Que al carrer 42 de Caldes (Avinguda de la Granja) es presenta un altre conflicte.

...Que les voreres d'En Sella i d'En Guilayn fan un metre i les del Sanador (sogre de l'alcalde segon) fan 80 centímetres.
...Que hi quedarà un esgrao.
...Que serà el carrer més bonic de Caldes.
...Que el senyor Alcalde ha d'arranjar més conflictes dels seus mateixos, que no pas dels altres.

...Que en Lluís Ferrer està molt content perquè no ha sortit a aquesta secció.
...Que a propòsit que en Lluís Ferrer, el dels pianos, l'altre dia a Sant Jordi li varen preguntar que és el que passava a Caldes que ACCIO CIUTADANA en parlava tant.
...Que va contestar que durant 25 anys havia tingut el poble a les seves mans i li feia el que volia i...
...Que avui degut a un m... de cafeter i a un pocavergonya de l'estació, no podia dominar el poble.

...Que resulta que aquest cafeter i aquest de l'estació són del Centre d'Esquerra.
...Que aquest senyor Ferrer té pianos de lloguer.
...Que els Centres d'Esquerra haurien de prendre bona nota d'això.
...Que el "pollo" Vinardell va tenir una discussió amb un que es pensava que era el Trapacer.
...Que va molt equivocadament.
...Que el Trapacer és en Busca'l.
...Que es rumoreja que l'Agrupació Republicana (!) vol presentar per agutzil en Calça curta.
...Que d'un a altre hi ha poca diferència.
...Que a veure si el senyor Alcalde també aprovarà aquest nomenament.
...Que no comprenem com és que es presta a aquestes jugades.

...Que segurament si hagués presentat per agutzil l'home que ell volia, l'Esquerra no li hauria fet oposició.
...Que la setmana entrant continuarem.

TRAPACER

Caldes de Malavella, maig de 1934.

PIANOS DE LLOGUER

CONTESTA A UN AMIC

Benvolgut amic Josep: Em dius en la teva última que voldries llogar tres pianos per les teves cases de veraneig i em demanes referències dels d'ací. Com que els informes no els vols d'indole comercial, cosa que no et podria donar, sinó que són d'altre mena i donant la casualitat que hi han hagut alguns altres amics que han demanat el mateix, empro aquest sistema de

TEATRE

PROSTITUCIO D'UN ART

Els únics que posseeixen el llenguatge universal són els artistes, que amb llur art — sigui el que sigui — posen de manifest davant del món l'estat i els avenços culturals d'un país.

El teatre, una de les nombroses branques de la cultura, és l'art que més fidelment reflexa la posició intel·lectual més avançada a l'ensens que el desig de superació d'un poble.

Aquest és el nítid concepte que hom té de l'art teatral, que d'un temps ençà uns individus, creient-se autors, amb Pérez Muñoz Seca al front, fan unes composicions més pròpies de cretins que de nobles ciutadans conscients de llurs deures i que de senyors que es volen guanyar la vida escrivint pel teatre. Aquests senyors fan servir al teatre d'esquer per a fer una tasca anti republicana. Amb llurs estirabots anti teatrals no fan més que desprestigiar la vàlua que als ulls del món han posat autors serens i conscients de llurs deures al teatre espanyol.

Com a catalans, ciutadans de la República Espanyola, ens dol el pla de composició adoptat per aquests autors, composicions que evidentment són fetes per a dissimular la pobresa mental dels incaçaps per escriure obres, no xavacaneries, dignes d'un teatre de decadència artística.

Talment sembla que la resta d'Espanya hagi ja declarat el separatisme de Catalunya abans de fer-ho nosaltres primerament i, ni acceptant la hipòtesi d'ésser Catalunya un estat independent tindrien disculpa els que per aquella terra d'Espanya fessin, com actualment s'està fent, una campanya d'odi als artistes germans nostres, com són Margarida Xirgu i Enric Borràs.

Els artistes podran ésser censurats en llurs coneixements, però mai es podrà fer una campanya d'odi i difamació vers ells que s'exposen davant del món que artísticament ha de jutjar-los.

Res tindriem d'objectar si un autor és d'una o altra tendència política, allà ell, però el que no podem oblidar és que de les seves composicions en surtin atacs contra el règim que el poble s'ha donat.

Mentres a la resta d'Espanya es fa aquesta campanya contra els artistes catalans aquí càndidament ho acceptem tot, i deixem que uns "frescos" vinguin a recollir l'orer i ... pessetes, i ja com a comble, atacant la nostra personalitat de catalans.

J. REIXACH I NEGRE

contestar-te des de les pàgines d'ACCIO CIUTADANA, perquè així es puguin assabentar tots els que m'han escrit sobre aquest assumpte.

Efectivament, tal com dius, ací Caldes hi han dos que es dediquen a llogar pianos, que són en Lluís Ferrer i Antoni Mas, tots dos són accèrrims enemics del nostre Centre, ço que vol dir que van contra el partit que tu i jo militem, si només fos això podria passar, però resulta que són uns dels que han fet més mal a la nostra organització i als nostres homes.

Tú que has sofert persecucions i t'has vist escarnit i vexat, et faràs càrrec sense altres paraules de tot el que voldria dir-te, pensa solament en els dies de lluita aferrissada que tu i jo sostinguérem contra aquells dos màxims cacics, que a la fi aterràrem, fent d'aquell poble esclau un poble lliure i esbandint per sempre el pesombre denigrant d'aquella gent que el tenia dominat. Quantes vegades he pensat en demanar-te ajut!, perquè, creu-me, amic Josep, que Caldes es troba igual o pitjor que aquell poble en què tu i jo comencarem la nostra lluita.

Tú, degut al teu formidable esforç, et trobes en una situació de magnífica independència i segueixes amb els mateixos postulats, als quals, igual que jo, sacrificaries si fos necessari la vida; lluites en altres terrenys més elevats, però jo em trobo en iguals condicions del començament, si jo et tingüés al meu costat, sabria que els nostres esforços donarien un resultat esplendorós i sortirien triomfants els nostres ideals.

Si retrocedeixes uns quants anys enrera i recordes els sofriments que hem tingut de passar, et faràs càrrec del que són aquests dos senyors, políticament, s'entèn. Políticament només et puc dir que quan els hi ha convingut s'han girat de color i sols han volgut satisfer les seves ambicions personals, fent ús i abús dels seus càrrecs per anar en contra nostre. Han volgut aprofitar les seves amistats personals per abatre el nostre Centre, cosa que no han aconseguit, perquè en la nostra Directiva hi han homes de vàlua; també em dius que t'havien dit que t'havien dit que un d'ells era esquerer, no, amic Josep, no n'hi ha cap; mira si són esquerrans, que tots dos són fundadors de la filantropia Agrupació Republicana, de la qual formen part des del carcunda més fanàtic al pobre d'esperit, passant per lligueros i radicals. Calcula tú si en poden ésser d'esquerrans!

Així és que tant tú, amic Josep, com els demés amics i Centres que m'han preguntat sobre la política d'aquests senyors, ja us podreu fer càrrec del que són: enemics accèrrims del nostre partit i farien desaparèixer si poguessin el Centre d'Esquerra, perquè així desapareixeria l'essència democràtica i esquerrana que alena en aquest poble.

Suposo que ja et faràs càrrec de l'indole política i del paper que desempenyen en aquest poble que avui comença a sentir uns aires de llibertat i comença a respirar, degut a què els nostres esforços han servit per a fer

desaparèixer l'opressió d'aquests senyors.

Rogeli d'Agramunt

Caldes de Malavella, maig de 1934.

Sra. Columna de Farnés

Primer de maig, festa del treball.— En aquesta Vila es va celebrar aquesta diada amb gran entusiasme per part de tots els estaments obrers i esquerrans. Sortí de l'Ateneu Republicà Federal una manifestació integrada per diferents associacions obreres amb les seves respectives ensenyas, acompanyats per l'orquestra "La Principal" d'aquesta ciutat, la qual donà el recorregut a tota la Vila i una volta de retorn i al davant mateix de l'Ateneu Republicà Federal el company i president dels rodors, Joan Cufí, va acomiadar els manifestants amb breus però eloqüents paraules.

Seguidament a l'A. R. F. va servir-se un vermut de companyonia, podent-s'hi comptar més de cinc cents els assistents en dits actes. L'orquestra, mentrestant, desgranà una escollida audició de sardanes.

A la tarda, i en el saló d'espectacles del mateix Ateneu es celebrà un míting d'afirmació republicana, en el qual feren ús de la paraula els senyors Pere Blasi, diputat al Parlament de Catalunya; J. Carós, alcalde d'aquesta ciutat; el jove Marc A. Vila, de Barcelona, i clogué l'acte el president de l'entitat senyor Hortal; essent tots ells molt aplaudits per l'extraordinària concurrència que omplena l'estatge social del republicanisme de Santa Coloma.

A la nit i organitzat per la Joventut Republicana es celebrà un gran ball, en el que es féu obsequi d'un bonic regal a totes les senyoretetes que hi concorregueren.

Segons notícies que ens mereixen tota confiança en la reorganització del Sometèn, han estat nomenats per ocupar els càrrecs directius en aquesta ciutat: Caporal del Districte: el senyor Salvador Serra Tries; Sots-caporal del Districte, senyor Francesc Mas Calliçó; Caporal municipal, senyor Domènec Noguera Rovira; Sots-caporal municipal, senyor Manuel Roqueta.

Esperem de la rectitud de dits senyors sabran fer-se càrrec de la responsabilitat que contrauen amb Catalunya en acceptar dita distinció ciutadana i que sabran posar-se a to amb els moments actuals per defensar la catalanitat i republicanisme de la nostra terra.

El nostre Ajuntament, entre altres acords, en la sessió del dia 30, acordà nomenar auxiliar interina a la senyoreta Rosa Daniel, com també per unanimitat es va acordar encarregar uns plànols per a les Escoles dels agregats de Castanyet i Sant Pere de Cercada, on ja hi han mestres de de l'adveniment de la República, perquè estan en edificis més que defectuosos i els mateixos que privaven d'anar-hi als mestres, ara farien els treballs perquè aquestes fossin tancades.

La nostra enhorabona a la majoria d'Esquerra Republicana en el nostre Ajuntament per l'interès que demostra per la cultura.

A. N. M.

Nota de l'Alcaldia

Per existir pendents de cobrament, gran quantitat de rebuts a càrrec de contribuents, deutors a l'Ajuntament d'aquesta Ciutat, per diferents conceptes, tant del corrent exercici com d'exercicis anteriors, i per ésser ferm propòsit de la Comissió de Govern normalitzar ràpidament la recaptació de tots els tributs i arbitris municipals, aquesta Alcaldia es troba en el cas d'aconsellar a tots els contribuents als quals els funcionaris Recaptadors del Municipi presentin rebuts per a llur cobrament, que els paguin a l'acte d'ésser-los presentats, devent advertir-als que per absència o altres causes no els satisfagin en tal moment s'els hi deixara

un AVIS d'aquesta Alcaldia assenyalant-los un termini per a que puguin passar a pagar llurs descoberts a l'Oficina Recaptatòria de la Casa Consistorial, i que una vegada transcorreguts els terminis fixats en dites papeletes es procedirà seguidament a la recaptació dels referits rebuts per via d'apremi.
Aquesta Alcaldia confia en la ciutadania dels veïns de Girona i espera que en complir llurs deures s'estalviaran de les molèsties i perjudicis que els ocasionaran veure's subjectes d'un procediment d'apremi, que l'Ajuntament està disposat a portar endavant amb tota rigorositat.

ORTOPEdia DR. ROCA La més antiga. La més ben assortida. La que ven els articles a preus més econòmics.

IRRIGADORS COMPLETS DES DE 250 PESSETES.

BRAGUERS - PERFUMERIA

PRIMER CENTRE D'ESPECIFICS ES LA Farmàcia Doctor Roca i Fill

LA CREU ROJA - Telef. 135 - Plaça de l'Oli. - Girona

CENTRE D'ESPECIFICS UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. — TOTS ELLS D'ORIGEN. Unics de propietats terapèutiques garantides.

FARMACIA RIBAS

Plaça de les Castanyes :: GIRONA :: Telefón, 144

Delegacions comarcals:
Ripoll.—Trinitat, 6-2-on
Palamós.—
Figueras.—Cervantes, 3
Puigcerdà.—Centre Republicà
Santa Coloma.—Clavé, 25
Caldes Malavella, C. Republicà

Justícia i Dret

DECRET

Promulgada el dia 11 d'abril propassat la Llei de contractes de Conreu, i publicada el dia següent al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, tenen força d'obligar els preceptes, per haver transcorregut el termini de vint dies que, a comptar de la publicació de les Lleis, estableix l'article 36 de l'Estatut Interior per a la seva vigència.

Cal, per tant, dictar quantes normes siguin necessàries per a la ràpida aplicació de la Llei, complimentant així no solament la legitimitat i democràtica voluntat del Parlament que l'aprova, per haver-ne apreciat la seva conveniència, sinó, a més, aquella regla elemental de bon govern contrària a fer durar els períodes de transició i les interinitats.

Una de les més importants disposicions de la Llei és la transitòria primera, que obre un període de revisió general de preu, per totes aquelles demandes que es presentin durant l'any en curs, encarregant a les Juntes Arbitrals que la pròpia Llei estableix, la seva tramitació i resolució, i regulant els efectes de la interinitat entre el moment de presentar-se la demanda de revisió de preu i aquell altre en què la revisió esdevé ferma.

Per a portar a compliment aquesta disposició transitòria primera no és indispensable esperar a què estiguin constituïdes i funcionin les Juntes Arbitrals encarregades per la Llei d'efectuar les revisions de preu, ja que les normes que regulen la interinitat deriven del simple fet de la presentació de les oportunes demandes. N'hi ha prou, pel mateix, en establir la forma de les demandes, davant de qui han d'ésser presentades, i com caldrà que consti la seva presentació.

Facilita la tasca que la implantació immediata de la referida disposició de la Llei representa l'existència de les Comissions Arbitrals creades en mèrits de la Llei de Conflictes del 26 de juny del 1933, les funcions de les quals acabaran en complir-se els tres mesos de la publicació de la Llei de Contractes de conreu, terme més que suficient perquè funcionin ja les noves Juntes Arbitrals, a les quals caldrà lliurar les demandes de revisió presentades per a la seva resolució.

Per tant, a proposta del Conseller de Justícia i Dret, i d'acord amb el Consell Executiu,

En el mandat hi haurà de constar necessàriament, per a la seva validesa, la facultat de transigir.

Art. 4.º En les demandes es farà constar el nom, cognoms i circumstàncies personals del conreador i del propietari; es descriurà la terra objecte del contracte, s'expressaran succintament les condicions en què es realitzi el cultiu, i s'esmentaran els articles de la Llei de l'11 d'abril propassat en què es fonamenti la revisió.

Les demandes s'estendran en paper judicial de la classe tretzena, i es presentaran amb tantes còpies literals com demandats hi hagi. Aquestes còpies seran signades per l'interessat o pel seu mandatari.

En la demanda, caldrà fixar el domicili de l'instant o del seu representant, als efectes de les notificacions.

En l'escrit sollicitant la revisió es fixarà un segell de la Generalitat de 1'50 pessetes en cada plec.

Art. 5.º Juntament amb la demanda caldrà acompanyar el contracte de conreu.

Si el contracte fos verbal caldrà transcriure succintament els sepactes en la relació de fets de la demanda.

Art. 6.º En el cas que el demandant no actui en nom propi, a més dels documents a què fa referència l'article anterior, serà indispensable acompanyar l'escriptura pública o document privat degudament legalitzat del qual resulti l'existència del mandat exprès, amb la facultat de transigir al que fa referència l'art. 3.º.

Art. 7.º Presentada la demanda al Secretari de la Comissió Arbitral de districte, aquest en lliurarà rebut a l'interessat, fent constar el dia i l'hora de la presentació, el nom i cognom del conreador i del propietari i el contracte a què fa referència la reclamació.

Es fixarà en aquest rebut un segell de la Generalitat de 1,50 ptes. Aquest rebut acreditarà la presentació de la instància i donarà dret en el seu cas, a efectuar el pagament d'acord amb el que preceptua l'article següent.

Les demandes seran tramessas al Registre General del Departament de Justícia i Dret.

Art. 8.º La presentació de demandes de revisió de preu, feta d'acord amb les disposicions d'aquest Decret, produirà els efectes següents:

a) Les demandes de revisió de preu presentades pel conreador i que es refereixin a contractes afectats per la Llei de Conflictes del 26 de juny del 1933, donaran dret al conreador a pagar a compte del preu d'arrendament el 50 per 100 d'aquest.

S'entendran afectats per la Llei del 26 de juny del 1933 els contractes de conreu quan s'hagi resolt l'oportuna demanda per la Comissió Arbitral de Districte creada en mèrits d'aquesta.

b) Les demandes de revisió de preu presentades pel conreador i que es refereixin a contractes de conreu no afectats per la Llei de Conflictes del 26 de juny del 1933 donaran dret al demandant a pagar a compte del preu d'arrendament el 75 per 100 del preu contractual.

c) Les demandes de revisió de preu presentades pel conreador i que es refereixin a contractes amb pagament a parts de fruits, en els que no hi hagi aportacions no arribin al 25 per 100 establert en la Llei de l'11 d'abril, perquè els contractes es considerin d'aparceria, donaran dret al conreador a pagar a compte del preu d'arrendament el 75 per 100 del preu contractual o quota-part establerta.

Els contractes d'aparceria compresos en el capítol VIII de la Llei de l'11 d'abril, i respecte dels quals formuli pel conreador demanda de revisió de preu, no donaran dret al pagament a compte d'una part del preu, sinó que els parcers hauran de pagar la part contractual convinguda.

En les demandes de revisió de preu que formulin els conreadors quan el pagament estigui establert en part de fruits, els demandants hauran de consignar d'unam anera expressa si hi ha aportacions del propietari, i si aquestes arriben o no a la quarta part del capital necessari per a l'explotació, d'acord amb la Llei de l'11 d'abril.

Art. 9.º Els pagaments fets d'acord amb allò que és disposat en l'article anterior es consideraran provisionals, i un cop ferma la revisió el conreador haurà de pagar al propietari la diferència —cas d'existir— entre el preu revisat i la quantitat paguin a compte.

Art. 10.º Aquest Decret entrarà en vigor el dia de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 4 de maig de 1934.
President de la Generalitat de Catalunya
Lluís Companys
El Conseller de Justícia i Dret,
Joan Lluí i Vallescà

N. de la R. — El Govern de la Generalitat ha correspost a l'esforç fet pels camperols catalans en buscar la seva redempció envers el caire liberal, donat-los una llei àmplia i humana per a tots els vertaders treballadors de la terra que, d'explotats i vexats que han estat durant anys i anys, han estat iguals a la categoria dels treballadors emancipats, doncs, amb el seu treball honest i honest ja no tenen necessitat d'ésser els servidors i esclaus de l'amo de les terres que ells fan produir, i a més a més de la pròpia voluntat dels mateixos.

Des d'avui, tot conreador serà netament el propietari de tot el que produeixin les terres per ell treballades, i l'amo desapareixerà per a ésser netament el propietari del capital esmerçat en la nota dels terrenys.

Per això Lliga Catalana, protectora de la gent capitalista i escanya-pobres ha protestat d'aquesta llei davant el Tribunal de Garanties atropellant així l'Autonomia de Catalunya i el benestar dels nostres camperols catalans que els senyors lliguers volen sempre esclavitzats pels seus fins de dominació.

Conreadors tots! Hora és de separar prejudicis i miraments personals, i amb la llei promulgada pel Govern Català, que representa la majoria del nostre poble, especialment de la classe treballadora, volgüem fer-la prevaldre per damunt de totes les absurditats que s'hi vulguin interposar, doncs contra la voluntat d'un poble no hi ha qui pugui posar-s'hi i molt menys aquests senyors lliguero-feixistes, que durant els anys que governaren, solament procuraven pels mitjans d'apretar més fort les argolles que tenia posades als seus explotats directes, als treballadors i conreadors de les seves terres.

Tothom té d'estar en peu de guerra per a fer prevaldre aquesta llei tan humana, que en disposa el compliment el Govern de la Generalitat, en el que hi destaca la figura del nostre volgut President, En Lluís Companys, contra tot i contra tothom, especialment contra els senyors de Lliga Catalana.

Tot ciutadà que no sigui català-lliguer té el deure de defensar Catalunya, les seves llibertats, i el seu predomini dins la nostra terra.

L'acte del passat dimarts dia 1 a Arbúcies

Després de celebrada la manifestació anunciada, la qual transcorregué en nombre de més de cinc centes persones pels carrers d'aquesta vila, els assistents es reuniren a la Sala d'espectacles del Casal Republicà d'Esquerra Catalana, per a donar començ al míting assenyalant, amb motiu de celebrar la Festa del Treball donar fe de vida a dues senyeres.

La sala, en pocs moments, restà plena de gom a gom.

Obrí l'acte l'amic i correligionari En Remigi Garcia, el qual en breus paraules digué que tots estem disposats a defensar les nostres llibertats. Féu una magnífica comparança de Catalunya amb una barqueta que es troba lligada amb una de més grossa i manifesta que si aquesta darrera s'ensorava i intentava ensorrar-nos la nostra, tallaríem sense pensar-nos-hi les amarres i posaríem vent en popa vers el mar de la Llibertat. (Forts aplaudiments coronen les paraules del senyor Garcia).

A continuació s'aixeca a parlar en Marc Aureli Vilà, advocat de Barcelona, el qual és rebut amb una xardorosa ovació.

Lloa la classe dels treballadors catalans

Parla de la tasca patriòtica que representa la celebració de la Festa del Treball.

Catalunya —diu— té un camí traçat a seguir, traçat per uns llus que s'aclicaren, uns ulls esperitats que guien la nostra terra, uns ulls que pertanyen a un cos humà que no ral anomenar perquè tots ja el coneixen.

Tingueu present que hem de fer la Pàtria més gran i que si cal plantar cara als enemics, les espigues que lluen avui en aquestes senyeres d'amor, fe i entusiasme, es trocarien en llances que s'endinsarien al cos del traïdor i de l'enemic. Aleshores veuríem com els ulls esperitats i ademés una espasa al braç d'aquest ilustre traspassat, que fou un ex combatent, i que ens guiarà fermament i sense decaure, al cim de victòria. (Ovació).

Acaba el magnífic discurs exhortant als ciutadans de la muntanya a treballar per l'enaltiment de Catalunya i anunciant-los que per la lluita cruent que s'apropa, es trobaran junts.

(n avocació entusiasta premia el parlament del bon amic Marc Aureli Vilà.)

Fa ús de la paraula el senyor Duran i Guàrdia, ex Alcalde de Barcelona, essent rebut amb forts aplaudiments.

Agraeix en molt l'honor que se li fa en fer acte de presència en aquest míting.

Parla durant breu estona de l'avenç polític, moral i material de la nostra Pàtria.

Fa història de com Catalunya aconseguí la llibertat que gaudim i manifesta que els catalans han de tenir fe i confiança en el Partit d'Esquerra Republicana, partit que no és socialista, però sí socialitzant; partit que té l'esdevenidor de Catalunya en el seu programa, i que funciona baix la memòria i el guiatge de l'il·lustre President Macià. (Perllongats aplaudiments.)

Tot seguit la propagandista d'esquerra, senyoreta Maria Dolors Bar-

galló comença el seu parlament dient que porta la representació del Conseller de Treball, que es troba a Madrid. Avui s'inauguren unes senyeres; unes senyeres — diu — que reberen el bateig d'aigua el passat diumenge en l'esplèndida manifestació antifeixista; dues banderes que onejaren airosos pels carrers del Cap i Casal de Catalunya; dues senyeres roges com el cor dels catalans. (Aplaudiments). Cal fer le treball necessari — continua — perquè el color d'aquestes banderes no s'esgrogueixi i puguin ésser sempre roges com unes fogueres de dignitat i entusiasme, que no permetin que ningú arrabassi les llibertats catalanes. (Ovació). Recorda que el diumenge passat els enemics que miraven l'enorme manifestació antifeixista des del darrera dels vidres de casa llur devien veure que no podrien prendre més la llibertat de Catalunya, puix pogueren constatar que si quan parlà l'honorable President de la Generalitat els paraigües s'aixecaven amb entusiasme, el dia de la lluita es trocarien per una arma, per una eina qualsevol que impediria qualque intent d'arrebassar-nos el que més estimem: la llibertat. (Ovació).

Acaba el seu brillant parlament recomanant als assistents que sàpiguen fer-se dignes de les dues senyeres i que no facin cabal de les calúmies i falsetats abominants que llancen uns catalans traïdors que no es mereixen dir-se catalans ni es mereixen tampoc la llet de llurs mares. (Imponent ovació).

Seguidament s'aixeca a parlar el nostre volgut diputat al Parlament Català, senyor Pere Cerezo, el qual parla en primer terme de la fundació del 1.º de maig i de la significació de la Diada del Treball.

A continuació explica la llei sobre contractes de conreu elaborada pel nostre Parlament, en els seus diferents aspectes.

Fa història de quan els camperols no eren res més que uns esclaus de l'amo de les terres i remarca que per mitjà d'aquesta llei podran anar els camperols a veure llurs amos per a reformar el contracte, fent-ho sense temença, pensant que parlant d'home a home, perquè els amos són solament amos de la terra i no de les persones dels cultivadors del camp. (Aplaudiments).

Manifesta que els que obtenen la producció de la terra són els que n'han d'etreure el resultat i no els que viuen a l'esquena d'altri. (Ovació). Explica la durada del contracte i que no cal confondre un contracte d'arrendament per un d'aparceria. Acaba el seu documentat parlament exhortant als conreadors a continuar prestant el seu apoi al partit que ha sabut reivindicar-los, i que sap comprendre les necessitats de la classe obrera. (Una imponent ovació, que dura llarga estona, posa fi al discurs del company Pere Cerezo.)

I tot seguit tanca l'acte l'amic Remigi Garcia en unes paraules de graçiament per l'atenció amb que han estat escoltats els diferents oradors.

Gràfiques Darius Rahola. — GIRONA

QUE VIURES PESCA SALADA
B. OLIVERES
Conserves de tota mena
ABEURADORS, 7. GIRONA

Exprès - Bar
Situat a la Rambla-GIRONA - tel. 109
Begudes de les millors marques
Resopons econòmics
OBERT NIT I DIA
Del primer d'Octubre al 30 d'Abril, temporada de marisc
Ostrès-Percebes-Almejes-Gambes rebudes diàriament a les 5 de la tarda

Pianos Manubri de lloguer
Antoni Mas
Caldes de Malavella

Caldereria i Calefacció Central
Valenti Furtet
FUMISTERIA
Soldadura autògena
C. Calderers, 13 GIRONA